

"Günəşə düşmən oldum, qaranlıq adamıyam"

***

Sonra birdən birə yağıdı yağışlar,
Sonra birdən birə tufan da qopdu...

Sonra birdən birə mən xəstələndim,
Sonra ömür boyu sağalmadım mən...

Sonra birdən birə sən əsgər getdin,
Sonra nə oldusa qayıtmadın sən...

Sonra birdən birə nə ise oldu,
Sonra birdən birə dünyam dağıldı...

Sonra işiq söndü, qaranlıq oldu,
Sonra ay da küsdü göyün üzündən,

Sonra nə oldusa lap birdən birə,
Sənə nifrət etdim sənin üzündən...

Sonra nə oldusa öz sevgim boyda,
Sənə də,mənə də lap nifrət etdim,

Sonra peşman oldum sədaqətimdən,
Sənə başqasıyla xəyanət etdim...

Sonra birdən birə yaddaşım itdi,
Sonra birdən birə xatırlamadım...

Sonra nə oldusa yaşadıdım ,amma,
Sonra səndən sonra özüm də öldüm...

Sonra,vicdan haqqı,lap sonra elə,
Hər gecə ,hər gecə sənə darıxdım...

***

Gəl bu axşam görüşək ,hər şeyi at qırğına ,
Tələs mənə gelməye,ayrılığa hələ var
Bilirmə ki soyuqdu,üşüməye qoymaram ,
Gəl dizlərim yastiğın qollarım yorğan olar...

Gəl ayrıraq fəslində görüşək ,payız gülsün.
Gəl otağım bürünsün bu gün sənin etrinə.
Çox da böyük deyil ki, sənə olan nifrətim,
Səni bağışlayacam noyabrin xətrinə...

Gəl saçlarına həsrət əllərim darıxmasın.
Gəl mükafatı olsun həsrətimin bu görüş .
Gəl möhkəm sarıl mənə,gəl bağırna bas məni ,
Səndən yadigar qalar alnímdaki son öpüş...

Gəl,bu zalim intizar yaxamdan əlin çəksin,
Gəl ki, bu gunluk atım kənara darıxmağı.

Gəl xatirəm çoxalsın səninle,sən olmasan,
Hansı günü yaraşar şəkillərə baxmağım?

Gəl bir günlük qonaq ol həyatıma, həyatım
Gəl gör necə bitirəm,gəl gör necə çökürəm.
Səndən başqa her şey var,
her şeyim var,amma ki,
Gəl özün də şahid ol səndən korluq çəkirəm.

Gəl,bir günlük qovuşaq,sonra yenə gedərsən.
Gəl son dəfə yenə də görüşünə tələsim.
Kaş sən də anlaysan,kaş özün də biləsən,
Ölümə qanad verir ayrılığın beləsi...

Günəşə düşmən oldum, qaranlıq adamıyam.
Burda hava soyuqdu,burda evə qar yağır,
Burda dəniz fəslidi,burda sən havalıyam.

Otaq -otaq sevincin, küçə-küçə qəmin var...
Bu şəhərin hər yeri xatirelər beşiyi.
Yenə neçə gecədi yuxum yoxdu,oyağam,
Yenə də şəkillərin çəkəcəyəm keşiyin...

Yenə də ağırlaşış sən adlı xəstəliyim,
Həkim də baş açmadı,buram ağrıyrı yenə.
Hec nəyə faydası yox yazılın dərmanların,
Mən çarəni biliyəm"ehtiyacım var sənə"...

Bir dəfə görsəm keçər, keçər bəlkə bilmirəm.
Sarıl, keçib getməsə dərdin üzünə lənət,
Anam bəlkə haqlıdı,bəlkə doğrudan da,
Heç nə əbədi deyil,bu da keçəcək əlbət...

Görən neçə gün keçib,görən necə ay olub?
Görən neçə əsrdi yaşayıram beleş mən?
Əlim heç nəyə yatırıf,heç nəyə həvəsim yox,
İçimdən heç nə gəlmir, içimdən sən keçirsən...

Yadına düşsəm birdən,
nömrəm həmin nömrədi...
Cəkinmə poz bir gecə otağın səssizliyin,
Ünvanım dəyişməyib,nə vaxt istədin qayıf,
Gəl bir az da oralar yaşasın sənsizliyi...
***

Gözlərini unutmağa bir ümidi,
Əllərini tutmağıma bir səbəb .
Qollarında ölməyimə bəhanə,
Eh yanına qaçmaq üçün bir tələb...

Arzulamaq necə olur, bilirsən?
Necə olur gözlərinə darıxmaq?
Əllərinin istisini arayıb,
Başqasında bir zərrəni axtarmaq...
Unutmadım, unutmadım mən ancaq...

Gecə düşər qonaq gələr xəyalın.
Saçlarına sıqal çəkər nəfəsin.
Və gedərsən özün kimi sakitcə,
Otağında qalar bir"unut" səsin

Eh, xəyalın bir də nə vaxt gələsi?
Unutmadım, unutmadım,mən axmaq...

Sən gedəli nə bahar,nə qış bildim, birdənəm,

Dəniz Bağırova